Umbra Cortoriacum

The Dark Side of Kortrijk

Door/By: Benno Sameyn
Student Audiovisuele Kunsten, Animatiefilm 1ste Master
Student Audiovisual Arts, Animation 1st Master
Taak Scenografie/ Task Scenography
Docent/ Teacher: Kris Kimpe
Jaar/ Year 2016-2017
Herwerkt in/ Reworked in 2020

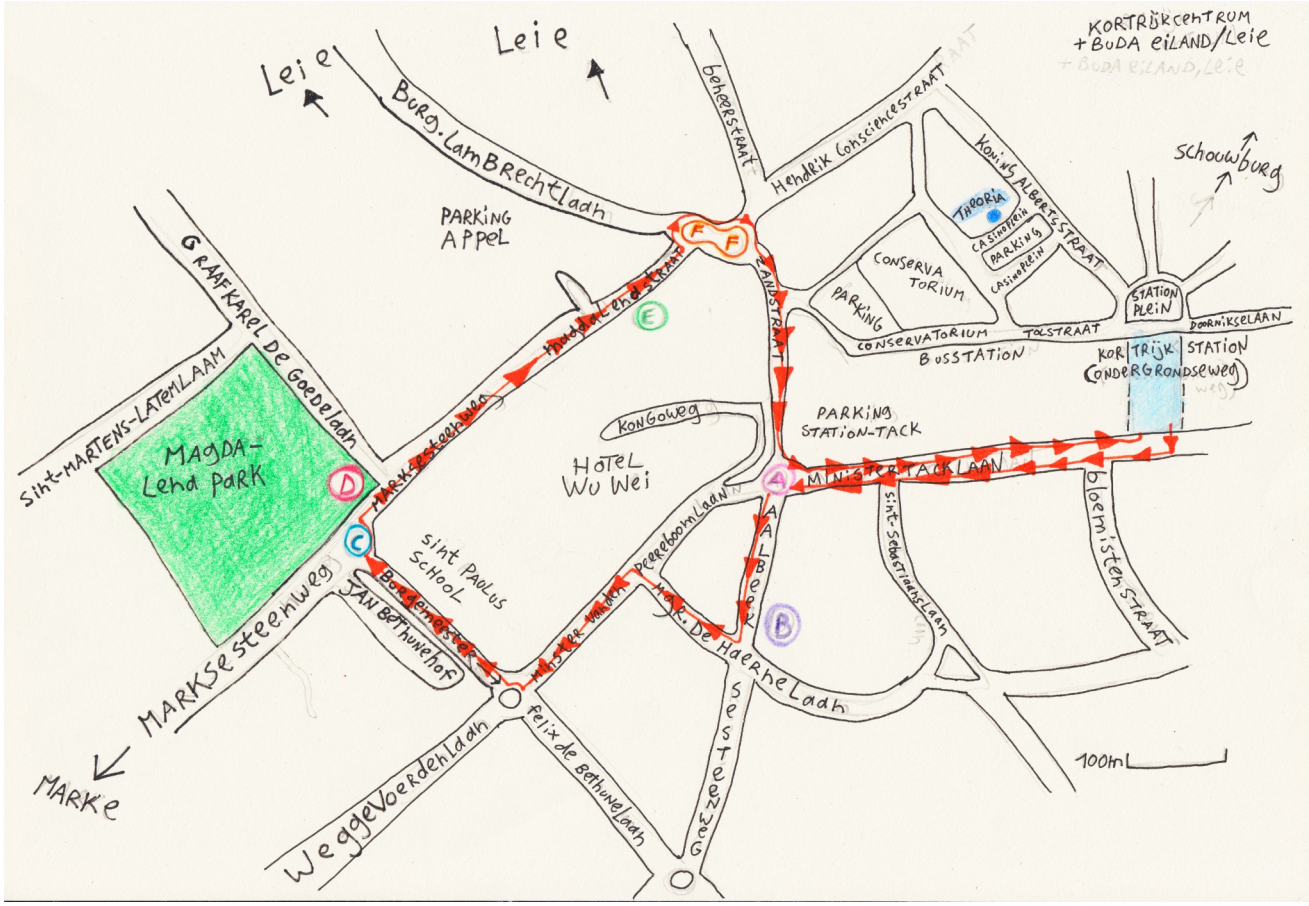
Leie
Leie
KORTRIJKCENTRUM
+BUDA EILAND/Leie
Burg. Lambrechtlaan
beheerstraat
Henderik Consciencestraat
Koning Albertstraat
Schouwburg
PARKING APPEL
THEORIA
CASINOPLEIN
PARKING
CASINOPLEIN
CONSERVATORIUM
PARKING
CONSERVATORIUM
TOLSTRAAT
STATIONPLEIN
DOORNIKSELAAN
BUSSTATION
KORTRIJK STATION
(ONDERGRONDSEWEG)
Graafkarel de Goedelaan
Sint-Martens-Latemlaan
MAGDA-LENA PARK
Hoogdalenstraat
Parkstraat
Kongoweg
HOTEL WU WEI
PARKING STATION-TACK
MINISTER TACKLAAN
Albert I
Peerebomlaan
Sint Paulus School
Boogemeersch
Jan Bethunehof
Markesteenweg
Hoogte Markt
Hgr. De Haerne Laan
Sint-Schagrinaenslaan
bloemistenstraat
Sestteenweg
Felix de Bethunelaan
Weggevoerdenlaan
MARKE
100m
A
B
C
D
E
F
F

Umbra Cortoriacum

(English will be two pages later)
In 2017 (het is nu 2020 wanneer ik dit schrijf) volgde ik aan het KASK Gent het vak scenografie onder leiding van Kris Kimpe. Scenografie betekende in deze context: het opstellen van een tentoonstelling. Ik bedacht hiervoor een denkbeeldige openluchttentoonstelling. Ik had hiervoor wat tekst en uitleg geschreven.
Ik heb nooit de tijd gehad om deze verder uit te werken, in het Engels te vertalen en online te plaatsen. Ik vind het belangrijk dat ideeën en kunst worden gedeeld. Ook al zal misschien niemand dit lezen. Je weet nooit welke ideeën later belangrijk kunnen zijn, je weet nooit of iemand plezier heeft bij het lezen en bekijken van mijn tekeningen.

Dit is de tekst die ik in 2017 schreef, sommige gebeurtenissen zijn fictief:

Umbra Cortoriacum is een openluchttentoonstelling die begint aan het station van Kortrijk.
Het is ontworpen door beeldend en audiovisueel kunstenaar Benno Sameyn. De kunstenaar neemt de bezoeker mee naar zijn eigen buurt waar hij meer dan 23 jaar heeft geleefd van baby tot volwassen man. Daar in de minder bekende, maar gezellige buitenwijken van Kortrijk die buiten het centrum liggen wenkt de kunstenaar de kijker met een knipoog. Hij wijst naar het mooie vernislaagje van "Kortrijk design en shoppingstad" en krabt deze vervolgens weg en openbaart een donker verleden, sterker nog: het duister kantje wordt uitvergroot tot een ziekelijke karikatuur.
Umbra Cortoriacum betekend niet voor niets *Schaduw Kortrijk…*

Het is een dan ook project dat veel ophef veroorzaakte. Volgens een anekdote, toen de kunstenaar zijn voorstel kwam toelichten aan het stadhuis, werd hem meteen verweten:
"Dit is waanzin!".
De kunstenaar was toen toevallig opzoek naar een overkoepelend thema en hoefde het dus niet ver te zoeken: *De Waanzin*.
Desondanks het aanstootgevend effect waar iedereen bang voor was, lokte de tentoonstelling vele toeristen vanuit heel de wereld. Vooral tijdens het jaarlijks hardrock en metal festival "Alcatraz".
Velen wilden deze kunstwerken, deze rariteiten aanschouwen. Sindsdien is er in Kortrijk een explosie ontstaan aan allerlei alternatieve kunst en cultuur stromingen.

De openluchttentoonstelling bevat verschillende monumentale werken die verspreid zijn over een traject van 2,7 Kilometer. Voor de gemiddelde wandelaar (5km/u) duurt de wandeling 32 minuten, als je naar elk werk ongeveer vijf minuten kijkt duurt de wandeling 1 uur en 2 minuten.
Je kan uiteraard na de wandeling naar het centrum van Kortrijk gaan om inkopen te doen
of om iets te drinken bijvoorbeeld in de Theoria (Casinoplein 10 8500 Kortrijk) hetgeen een speciale zaak is aangezien het een combinatie is van een boekenwinkel en een café.
Daarnaast zijn er in Kortrijk verscheidene musea, indien u meer cultuur zou wensen:

Texture Museum:
aan de Noordstraat 28 8500 Kortrijk

Kortrijk 1302 Museum:
te Begijnhof, B-8500 Kortrijk

Broel Museum:
aan de Broelkaai 6, 8500 Kortrijk

U kunt altijd de lokale Kortrijkse trots bezichtigen:
de Broeltorens
aan de Broelkaai, 8500 Kortrijk

De uitleg die u in deze folder over de werken kunt lezen, vindt u ook terug op de infoborden bij de werken zelf. Vanwege bouwwerken voor het stadsproject "Kortrijk 2025" zal de openluchttentoonstelling "Umbra Cortoriacum" binnenkort worden afgebroken.

Umbra Cortoriacum

In 2017 (it is now 2020 when I write this) I was studying at KASK Ghent.
I was following the course of scenography under guidance of Kris Kimpe.
Scenography meant in this context: building an exhibition. I created a fictional open-air exhibition. I also wrote text about the exhibition. I never had time to expand this the text, translate it to English and place it online. It is important for ideas and art to be shared. Maybe no one will read this but one never knows which ideas will end up being important, one never knows if someone will have pleasure reading someones text or seeing someones drawing.
This is the text I wrote in 2017, some events are fictitious:

Umbra Cortoriacum is an open-air exhibition that starts at the station of Kortrijk (also known as Courtrai or Courtray). It is designed by the audiovisual artist Benno Sameyn. The artist takes the visitor to his own neighbor hood where he lived more than 23 years from baby to adult.
It is the lesser-known but cozy suburbs away from the center of Kortrijk. The artist points to Kortrijk's layer of varnish, a layer of shopping and design. The artist winks and starts scratching the layer of varnish away revealing a darker past. The dark past gets enlarged into a sick caricature...
Umbra Cortoriacum, it means Shadow Kortrijk...

It is a project that created a lot of controversy. According to an anecdote, when the artist went to show his idea tot the city hall people shouted: "This is madness!"
The artist was looking for an overarching theme for his exhibition and he didn't have to look far:
Madness.
Even though the inhabitants of Kortrijk where afraid the exhibition would scare people away it had the opposite effect. The exhibition brought many tourists from around the world willing to see the bizarre artworks. Especially during the yearly hard rock and metal festival "Alcatraz". Since then there has been an explosion of alternative art and subcultures in Kortrijk.
The open-air exhibition contains many monumental works that are spread across a path of 2,7 kilometer (1,7 miles). For the average person (5 km per hour) the walk would take 32 minutes.
If one would look five minutes at every art piece the exhibition will take 1 hour and 2 minutes.
After the exhibition one could go to the center of Kortrijk to do groceries or to drink something at the Theoria (Casinoplein 10 8500 Kortrijk). The Theoria is a bookstore where you can have a drink.

There are some museums of one wants to experience more culture:

Texture Museum:
at the Noordstraat 28 8500 Kortrijk

Kortrijk 1302 Museum:
at Begijnhof, B-8500 Kortrijk

Broel Museum:
at the Broelkaai 6, 8500 Kortrijk

One can always see the local monuments of Kortrijk:
The Broel Towers (AKA de Broeltorens)
at the Broelkaai, 8500 Kortrijk

The information you can find in this brochure can also be found on the information panels standing at the art pieces. The exhibition will be temporary because of the construction works for "Kortrijk 2025".

A) Panorama Enola

A) Panorama Enola

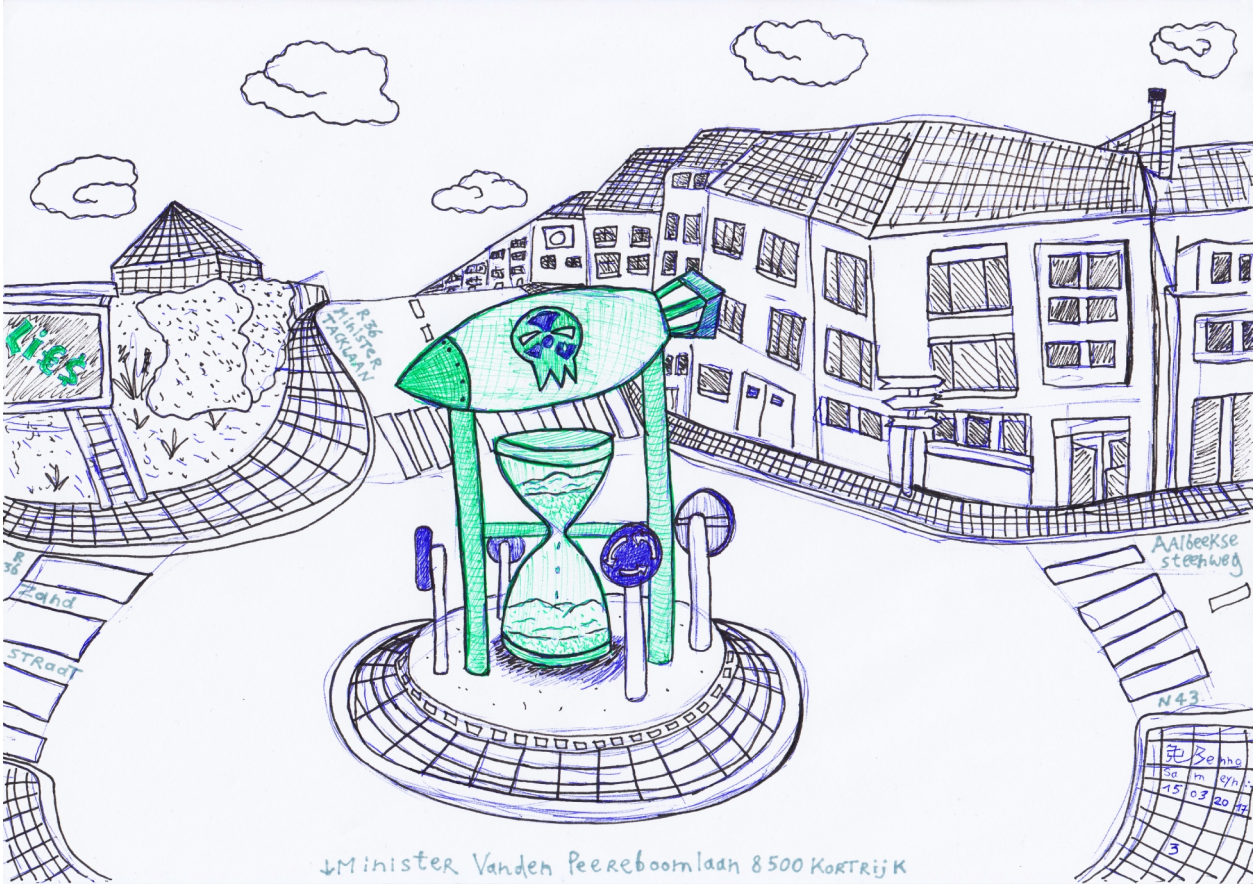

A) Panorama Enola

Wanneer we aan de achterkant van het station naar rechts gaan, richting het drukste kruispunt van Kortrijk: "Panorama" zien we het eerste werk: een bom met een zandloper eronder.
Het werk heet "Panorama Enola" naar de naam van het kruispunt waarop het staat en naar "Enola Gay" het vliegtuig dat op Hiroshima de eerste atoombom detoneerde.

Het werk gaat over de bombardementen op Kortrijk tijdens de Eerste Wereldoorlog en de Tweede Wereldoorlog. In 1917 tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het station van Kortrijk gebombardeerd door de Engelsen omdat het station gebruikt werd door de Duitsers om soldaten naar het front heen en terug te sturen. Hierdoor werd een mooie groteske glazen koepel vernietigd die boven het station prijkte, sindsdien heeft het station zijn schoonheid verloren. De Duitsers gebruikten dit bombardement dan ook als oorlogspropaganda.
In 1944 werd Kortrijk nogmaals gebombardeerd. Na de Tweede Wereldoorlog stond er een restaurant waar je kon eten met een uitzicht, een 'panorama' over het station. Het duurde echter niet lang. Tijdens wegenwerken rond 1950 werd er een bom ontdekt, die bij het kleinste stootje kon ontploffen en het moest dus ter plaatse worden opgeblazen. Het gevolg was het einde van het panorama en een "put in de grond" (de wegen gaan er lichtjes naar beneden).
Het werk is een aanklacht tegen oorlog en de vernieling dat het met zich meebrengt zelfs jaren nadat de oorlog voorbij is en de redenen waarom men elkaar uitmoordde vervlogen en verdwenen zijn. Het is de zinloosheid van oorlog.
De zandloper blijft onder de het werk staan en stelt ons de vraag:
Hoelang zullen de oorlogen die nu bezig zijn nog duren?
Hoelang duurt het nog voor de volgende oorlog uitbreekt?
Hoelang duurt het nog voor we weer zullen moeten schuilen voor bombardementen?
Je kan de zandloper ook omdraaien, het duurt 1 uur en 30 minuten vooraleer de tijd van de zandloper verlopen is. Dat is meer dan genoeg tijd om de kunstroute te bewandelen om dan terug bij de zandloper terecht te komen en hem te zien leeglopen.

A) Panorama Enola

When we go behind the train-station to the right we will find the most busy roundabout of Kortrijk. The roundabout is called: "Panorama". There we see the first work, a bomb with an hourglass underneath. The work is named "Panorama Enola" it is a combination of "Panorama" and "Enola Gay" the airplane that detonated the first atom bomb on Hiroshima.
The work is about the bombardments on Kortijk during the First and Second World War. In 1917 during the First World War the train-station was bombarded by the English because it was used by the Germans to transport soldiers. A beautiful glass dome was destroyed in the process, since then the station has lost its beauty. The Germans used this bombardment as war propaganda.
In 1944 Kortrijk was bombed for a second time. After the Second World War there was a restaurant with a 'panoramic' view over the station. It did not take long, during a road construction around 1950 a bomb was found. The bomb could explode very easily, so they decided to let the bomb explode without moving it. The consequence was the end of the panorama and a "hole" in the ground (the roads go a little downwards).

The art piece is a statement against war and the destruction it brings, even when the war is over for decades and the reasons to fight are long gone, there still might be bombs laying underground that could cause destruction. It's the silliness of war.
The hourglass remains under the artistic bomb and asks us:
How long will it take to end the wars?
How long will it take until there is a next war?
How long will it take until we have to hide for the bombs?
You can also turn the hourglass, it takes 1 hour and 30 minutes until the time expires. That is more than enough time to walk trough the open-air exhibition and to arrive at the hourglass to watch the last grain of sand drop.

B) De Schijnheilige IJsberg
B) The Hypocritical Iceberg

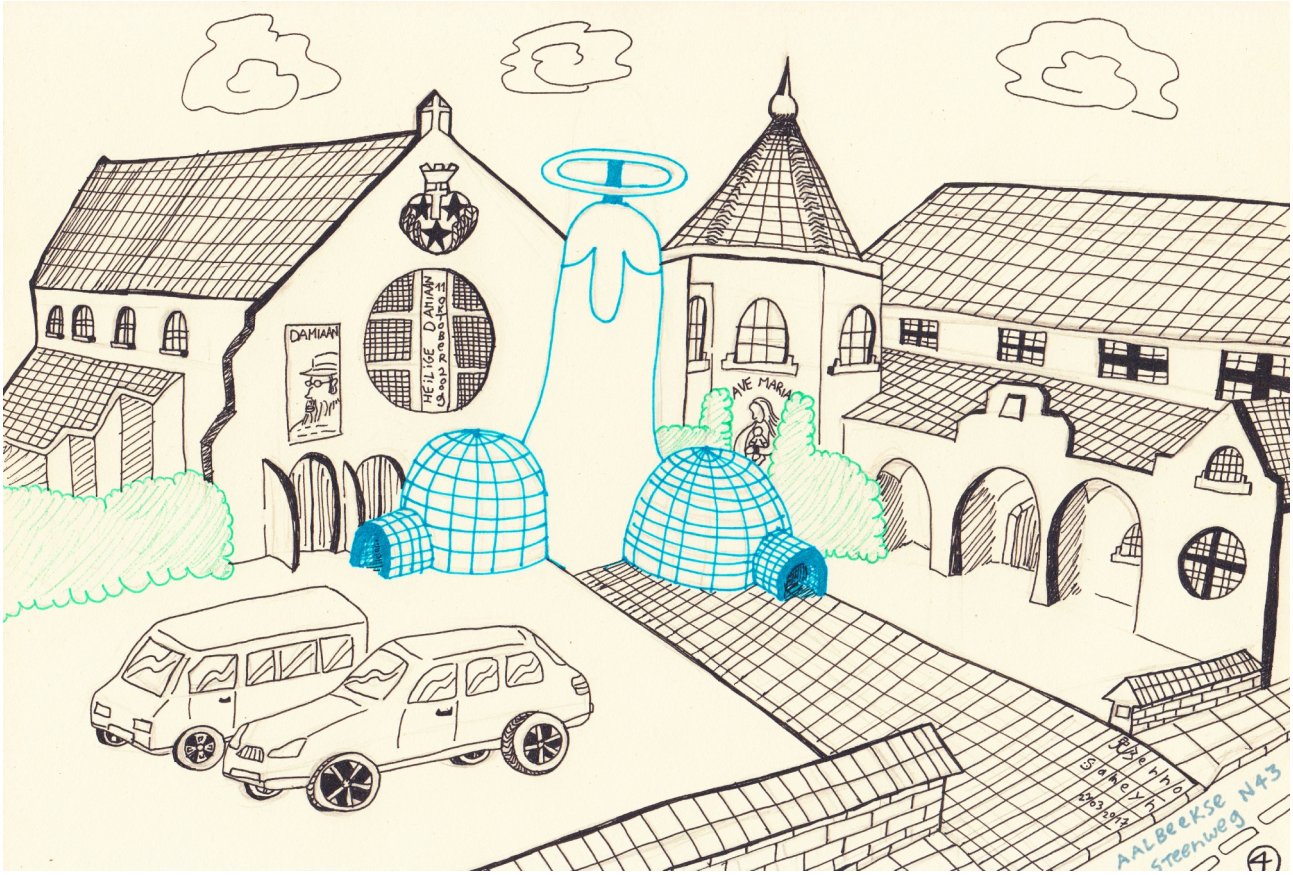

Aan de Damiaankerk zien we een gigantische ijsberg met twee Iglo's. U kunt ook in de ijsberg en de iglo's gaan. In de ijsberg kan je een plattegrond krijgen om mee te nemen die je tevens in het station van Kortrijk kunt verkrijgen. In de ijsberg kan je ook deze folder kopen voor 1€99 als souvenir of naslagwerk.
In de linker Iglo's hangen foto's van de plaatsen voor de werken er stonden (de foto's kunt u ook zien in deze folder). In de rechter Iglo kan je de originele schetsen zien die de kunstenaar had gemaakt toen hij deze werken had bedacht. Het hilarische gevolg was dat de bezoekers om de tekeningen met de foto's te vergelijken steeds heen en weer liepen van de ene iglo door de ijsberg naar de andere iglo en terug. Tot men doorhad dat de foto's en tekeningen ook te zien waren in de folders die er lagen (dezelfde folder die u nu aan het lezen bent).
In de ijsberg zelf (tussen de twee iglo's) vindt u een maquette van de route, zoals u op het einde van deze folder kunt zien.
Deze ijsberg staat hier niet louter als infopunt om folders en plattegronden over deze route te verschaffen. Wanneer kinderen dit werk zien, zien ze enkel een ijsberg met twee iglo's maar volwassenen zien meteen wat het echt voorstelt: een fallus. De berg is dus schijnheilig naar kinderen toe. De reden waarom de kunstenaar dit heeft gemaakt is omdat de Damiaankerk in 27 mei 1996 werd toegewijd door Roger Vangheluwe een bisschop die berucht werd omdat hij kinderen had misbruikt. Vandaar de schijnheiligheid en de "halo" die boven de fallus hangt. Het gaat dan ook niet over een warme plaats, maar om een koelbloedig monument. Het werk doet ook denken aan "Tree" door Paul McCarthy, een opblaasbare kerstboom die ook geïnterpreteerd kon worden als een buttplug (een seksspeeltje) die schitterde op 17 oktober 2014 aan het Place Vendôme te Parijs.
De publieke reacties waren negatief en het werk werd vernield door inwoners. Zelfs Paul McCarthy kreeg letterlijk klappen in zijn gezicht toen hij zijn werk presenteerde.

Dit waren de teksten die ik in 2017 heb geschreven. Ik zal nu deze teksten verder uitwerken.
–Benno 2020

At the Damian church we see a giant iceberg with two igloos. You can go inside the iceberg and the igloos. Inside the iceberg you can find a map to take with you, the same map you can find in the station of Kortrijk. You can also buy this folder for 1€99 as a souvenir or reference book.
At the left igloo you can find the photographs of the places before the works were present. You can find these photographs in this folder as well. In the right igloo you can find the original sketches that the artist made when he created the art pieces. A funny consequence was that people started to walk randomly from left to right to compare the photographs with the drawings. They were unaware you could also find them in the folder. In the iceberg itself (between the two igloos) one can find a scale model of this open-air exhibition. You can find a picture of the scale model at the end of this folder.
This iceberg stands here to provide information but it also has a function as an art piece.
When children see this work of art, they only see two igloos and an iceberg. Grown-ups see what this artwork really represents: a phallus. The mountain pretends to be holy towards children while it is actually a perversion. The reason why the artist made this work is because the Damian church was blessed by Roger Vangheluwe a bishop that became infamous for abusing children. That's why the iceberg is hypocritical and that's why there is a "halo" above the phallus. It is pretending to be holy. It is not a warm place but a cold monument.
This work may remind us of "Tree" by Paul McCarthy. The work is an inflatable Christmas tree which can also be interpreted as a butt plug (a sextoy). The work was presented at 17 October 2014 at the Place Vandôme at Paris. The public reacted very negative at the work and it became destroyed by the inhabitants. Even Paul McCarthy got attacked when he was presenting the work.

These were the texts I wrote in 2017. I will now expand upon these texts.
-Benno 2020

C) Avicenna Urina

C) Avicenna Urina

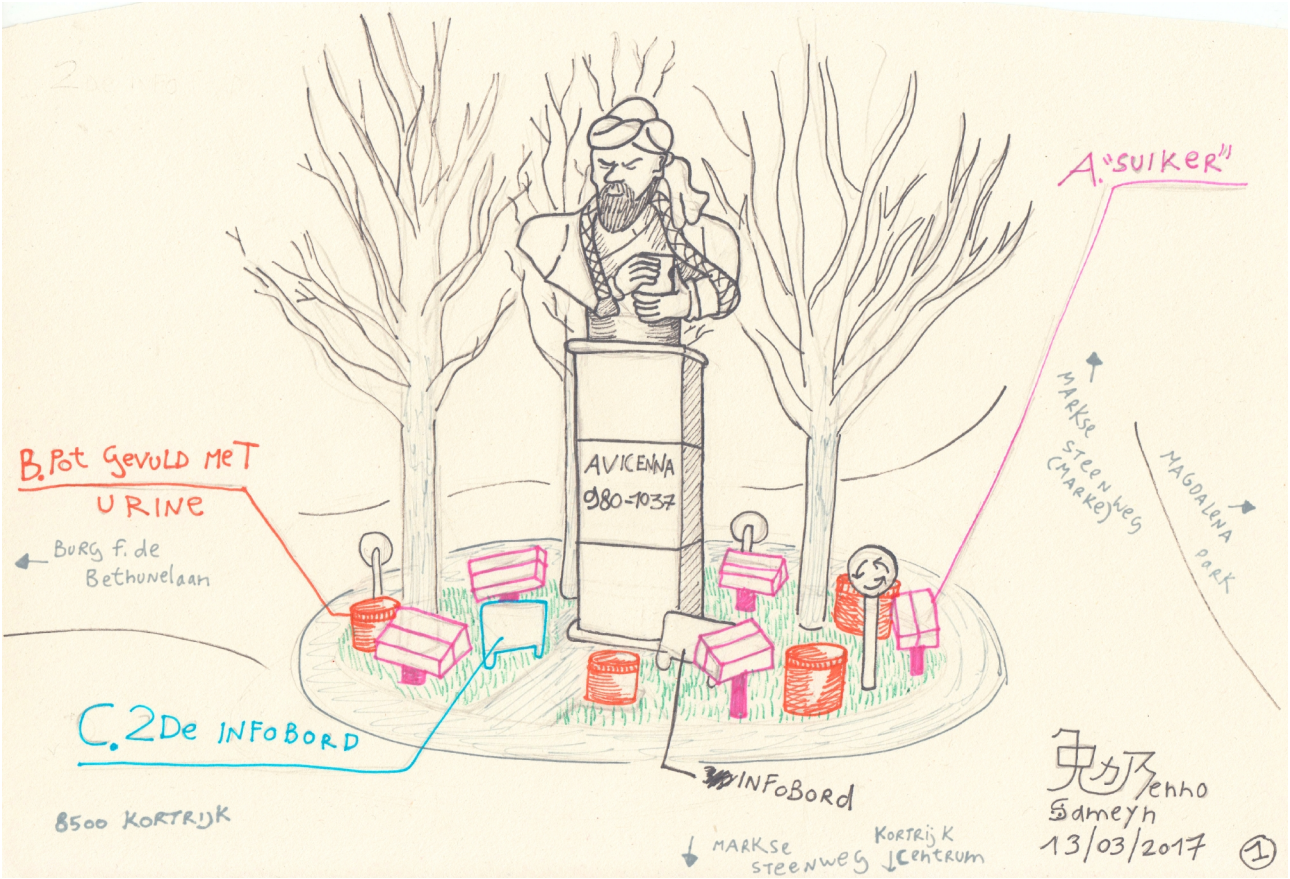

Het volgende werk is gemaakt rond het bestaande standbeeld van Avicenna. Avicenna was een Perzische filosoof die schreef over verschillende onderwerpen. Hij was geboren in 980 en stierf in 1037, hij werd 56.
Hij word historisch geplaatst in het Islamitische gouden tijdperk. Het standbeeld was een gift van de stad Tasjkent (Tashkent), de hoofdstad van Oezbekistan.

Sommigen vermoeden dat Avicenna diabetes heeft ontdekt. Hij ontdekte diabetisch door urine te bestuderen. Bij diabetisch kan de urine veel suiker bevatten. Avicenna zag dat bepaalde urine stalen van zijn zieke patiënten vliegen aantrokken en daardoor ontdekte hij diabetisch. Er zijn zelfs geruchten dat Avicenna van urine proefde om aan de zoete smaak te weten te komen of iemand diabetes had.

Benno versierde dit standbeeld met suikerklontjes gemaakt van piepschuim. Er zijn ook grote potten aanwezig gevuld met een gele vloeistof. Volgens sommige zijn deze potten gevuld met urine van de kunstenaar, er zijn mensen die denken dat de vloeistof urine van meerdere mensen is, anderen denken dat het gewoon afgedankte appelsap is die over datum is.

The next work is created around the existing statue of Avicenna.
Avicenna was a Persian philosopher, he wrote about different subjects. He was born in 980 and died in 1037, he became 56. He is historically situated in the Islamic golden age. The statue was a gift by the city of Tasjkent (Tashkent), the capital of Uzbekistan.

Avicenna may have discovered diabetes. He discovered it by studying urine. With diabetic persons the urine may have a lot of sugar. Avicenna saw that some urine samples of his sick patients attracted flies and that's how he discovered diabetes. There are even rumors Avicenna tasted urine, that way he could taste, based on the sweetness, if the person had diabetes or not.

Benno decorated this statue with sugar cubes made with polystyrene foam. There are also big jars filled with yellow liquid. According to some, the jars are filled with urine from the artist, others think it is urine from several people while others think its expired apple juice.

D) Magdalena Monnik
D) Magdalena Monk

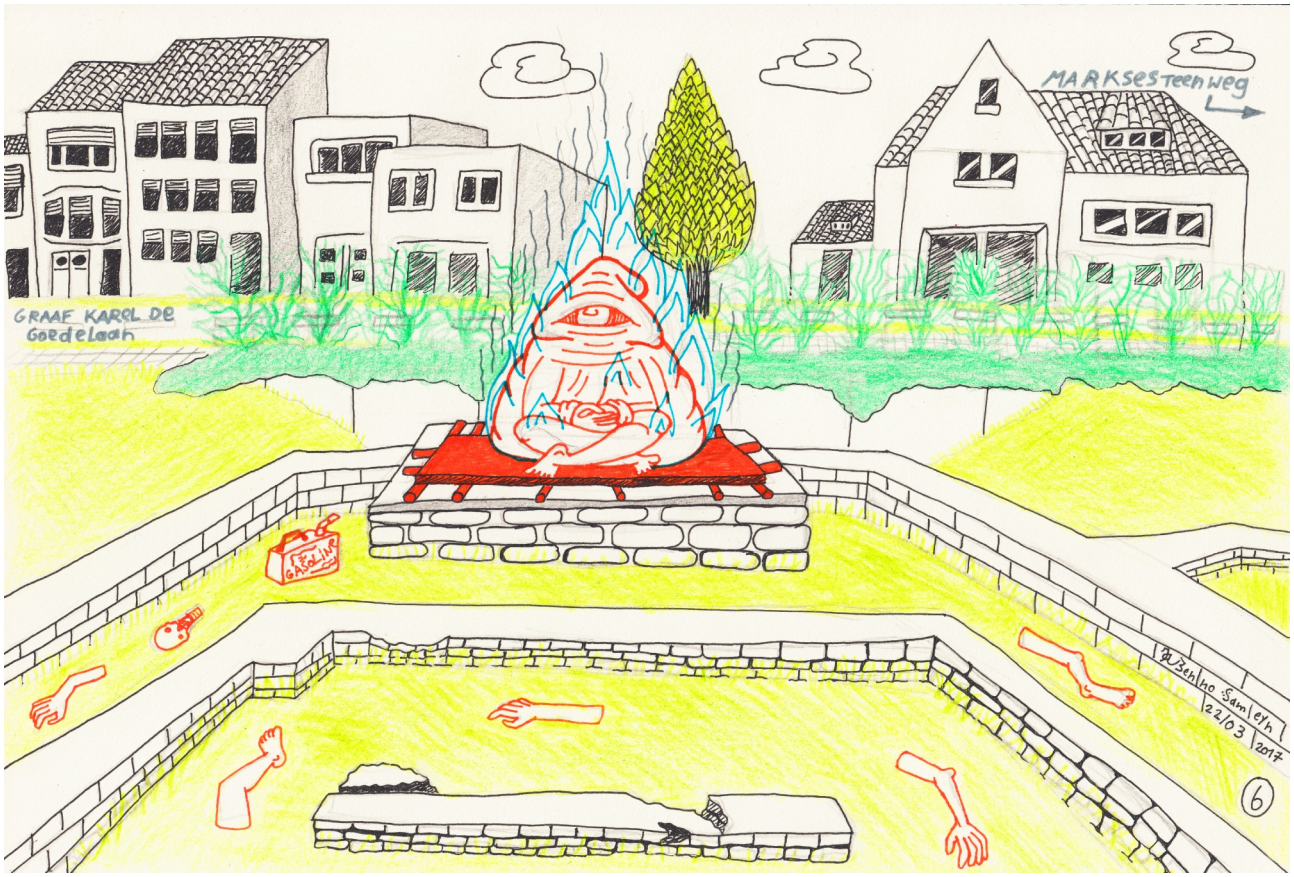

Deze installatie is een pop met de grote van een volwassen persoon, mogelijk een etalage pop. De pop is gewikkeld in een grijze, lichtbruine stof. Rond de pop liggen verbrande onderdelen van een andere pop en plastieken schedels en beenderen.

Het Magdalena park was vroeger rond 1230 een quarantaine voor melaatsen. In de jaren 1600 was het park een plaats waar men de slachtoffers van de pest begroef. In het jaar 1785 werd het omgebouwd tot een kerkhof de "Groote Madeleene". Het kerkhof bleek vaak onderwater te staan, dus men opende nog een tweede kerkhof (Sint Jan) in 1887 aan de Menensesteenweg. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het kerkhof, de "Groote Madeleene", gebombardeerd. Men besloot het vernielde kerkhof om te vormen tot een park, het Magdalena park. De restanten van de Magdalena kapel zijn nog altijd aanwezig. Het is op deze restanten dat de pop geplaatst is.

De pop is een referentie naar de "Burning Monk" gebeurtenis in 1963 wanneer een Boeddhistische monnik genaamd Thich Quang Duc zichzelf in brand stak. De monnik overleefde dit niet.
De Zuid-Vietnamese overheid had wetten gecreëerd die de boeddhisten discrimineerden. Hierop protesteerden de boeddhisten,
de Zuid-Vietnamese regering greep gewelddadig in en schoot op hen. Hierbij stierven 9 boeddhisten. Als reactie hierop besloot Thich Quang Duc zichzelf in brand te steken.

De plastieken lichaamsdelen en schedels zijn een verwijzing naar de melaatsheid en de pest die de dood tot gevolg hadden. Bij melaatsheid krijgen mensen schade aan hen zenuwen, dit kan leiden tot het onvermogen om pijn te voelen. Hierdoor kunnen melaatsen verwondingen oplopen en delen van hen lichaamsdelen verliezen.

Vreemd genoeg had Benno deze tekening in maart 2017 gemaakt, één maand later besloot een 38-jarige Kortrijkenaar zichzelf in brand te steken voor het gerechtsgebouw. Het was een man van Marokkaanse afkomst. Hij deed dit als protest tegen het racisme in Kortrijk. De man werd met zware brandwonden naar het ziekenhuis gebracht, hij verkeerde tijdelijk in levensgevaar maar hij heeft het incident overleeft. Laten we bij deze stilstaan dat discriminatie en racisme helaas allerlei vormen kan aannemen, op allerlei plaatsen en tijden kan voorkomen. Het belangrijk is om samen te leven ongeacht welke afkomst en religie iemand heeft. Hopelijk zal de mensheid zijn fouten inzien. Hopelijk zal racisme en discriminatie ooit tot een einde komen en zullen mensen als broeders en zusters samen kunnen leven.
Momenteel word er in het Magdalena park gewerkt, er wordt een school gebouwd.

This installation is a mannequin as big as a grown person. The mannequin is wrapped in gray and light brown cloth. There are burned dolls of another mannequin, plastic bones and plastic skulls laying around the mannequin.

The Magdalena park was long ago, around 1230 a quarantine for lepers. In the century of the 1600's the park was a place where victims of the black plague were buried. In the year of 1785 the place was build into a churchyard called "de Groote Madeleene" (meaning "the Big Madeline").
The churchyard was often flooded with water. So in 1887 they opened a second churchyard (Sint Jan) in 1887 at the Menensesteenweg.
The churchyard,"de Groote Madeleene", was bombarded during the Second World War. They decided to rebuild the churchyard into a park; the Magdalena park. The ruins of the Magdalena chapel are still there. It is on these ruins the mannequin is placed.

The doll is a reference to the "Burning Monk" an event from 1963 when a Buddhistic monk named Thich Quang Duc burned himself to death.
The South Vietnamese government had created discriminatory laws against the Buddhists. As a reaction the Buddhists protested and the South Vietnamese government acted violently against the Buddhists, shooting at the Buddhists. Nine Buddhists died that day. As a reaction Thich Quang Duc decided to burn himself to death. The plastic body parts and skulls are a reference to lepra and the black plague. Both illnesses ended in death. When people have lepra their nerves get damaged. Because of the damage lepers might be unable to feel pain. As a result lepers can get wounded easily and or lose parts of their bodies.

When Benno had made this drawing in march 2017, a 38 year old citizen of Kortrijk decided to burn himself in front of the courthouse. The man, of Moroccan origin, did this as a protest against the racism in Kortrijk. The man was brought to the hospital with heavy burning wounds. He remained temporarily in life danger but eventually survived the incident. Sadly discrimination and racism can take a lot of forms and can be found at all places and times. It is important to live together instead of negatively focusing on religions and origin. Let us hope humanity will see its errors. Hopefully racism will end some day, hopefully humans could finally live as brothers and sisters.

At this moment at the Magdalena park, a school is being build.

E) Stationaire Monnik
E) Stationary Monk

Stationair betekent “stilstaand”, een monnik zit stil en staat stil bij het leven. De titel is een woordspeling want het gaat over een monnik aan een tankstation.

Elke dag aan het tankstation zit er een nieuwe pop gehuld in een grijs gewaad, een pop van een monnik.
Deze monnik wordt om 14u van het tankstation naar het het Magdalena park gebracht. De monnik word gedragen op een plank door meerdere mensen in een gewaad. Mensen zingen en spelen muziek op panfluiten en tambourines. Bloemblaadjes worden in de lucht gegooid, het is een ritueel.
Daar, aan het Magdalena park wordt de monnik in brand gestoken.
Het is de Magdalena Monnik. Wat overblijft is een verbrande pop die in de lotushouding blijft zitten. Elke avond wordt deze pop in stukken gezaagd, waarbij de plastieken onderdelen verspreid worden rond de ruïne van de Magdalena kapel. De volgende dag wordt er een nieuwe monnik klaargezet aan het tankstation.

Dit ritueel symboliseert wedergeboorte en verandering. Het is een symbool voor leven en dood. Het doet ons denken aan de mythe van de Feniks.
Als we met de kunstenaar over dit ritueel praten verteld hij over de luchtbegrafenis. In Tibet, aan de bergen, wanneer er een monnik sterft wordt het lijk verbrand en worden de resten van de berg in de lucht gegooid. Deze resten worden gevangen en opgegeten door gieren. Zo vormt de dood iets nuttig en keert de gestorven monnik terug naar de natuur.
De kunstenaar verteld over de film en het boek "2001: A Space Odyssey" gemaakt rond 1968 waarbij een man sterft en wordt herboren als een hoger wezen. Het werk "Stationaire Monnik" doet ons denken aan een Burn-out. Waarbij iemand zodanig veel werk heeft dat dat deze persoon wordt “opgebrand”. Men kan de verbranding symbolisch zien. Iemand kan zichzelf verliezen wanneer zij of hij teveel werk heeft, wanneer iemand focust op allerlei dingen. Wanneer er een “verbranding” gebeurd blijft er uiteindelijk slechts één ding over: de ware aard van iemand. Het is als een bos dat brand en uiteindelijk blijven er enkele bomen staan, het as voed nieuwe jonge bomen. Het bos kan opnieuw groeien en bloeien. De oude zaken zijn verbrand, er is opnieuw plaats, nieuwe dingen kunnen groeien.

Stationary means "standing still". A monk sits and meditates.
The title is a play on words because it is a monk sitting at a tank station.

Everyday at the filling station there sits a new mannequin dressed in gray cloth. It represents a monk. Everyday at 2 pm this monk is brought from the station to the Magdalena park. The Monk gets carried by multiple people wearing robes. The people sing and play music using pan flutes and tambourines. Petals are thrown in the air, it's an open ritual.
There at the Magdalena park the monk is ritually burned. It is the Magdalena Monk. What remains is a burned mannequin sitting in lotus position.
Every evening the mannequin is sown in pieces. The burned plastic body parts are spread around the ruin of the Magdalena chapel. The next day a new monk sits ready at the filling station.

This ritual symbolizes rebirth and change. It is a symbol of life and death. It reminds us of the phoenix. When we talked with the artist about this he began talking about the sky burials. In Tibet when a monk dies the body gets burned. These remains get caught and eaten by vultures. This way death becomes something useful. This way the monk returns to nature.
The artist told us about the film and book 2001: A Space Odyssey made around 1968. In the film a man dies and becomes reborn as a higher being.
The work "Stationary Monk" reminds us of a burnout. When someone has so much work the person gets "burned", "all her/his fuel is burned out". We can see the burning as something symbolic. Someone can lose herself/ himself when she/ he has to much work, when someone is focused on too many things. When there is a "burning" everything gets "burned out" until there is only one thing left; the true nature of someone. It is when a forest burns there will be a few trees remaining, the ashes feed new young trees. The forest can start growing and blossoming again. The old things are gone, there is place for new things to grow.

F) Peyelons
F) Peyelons

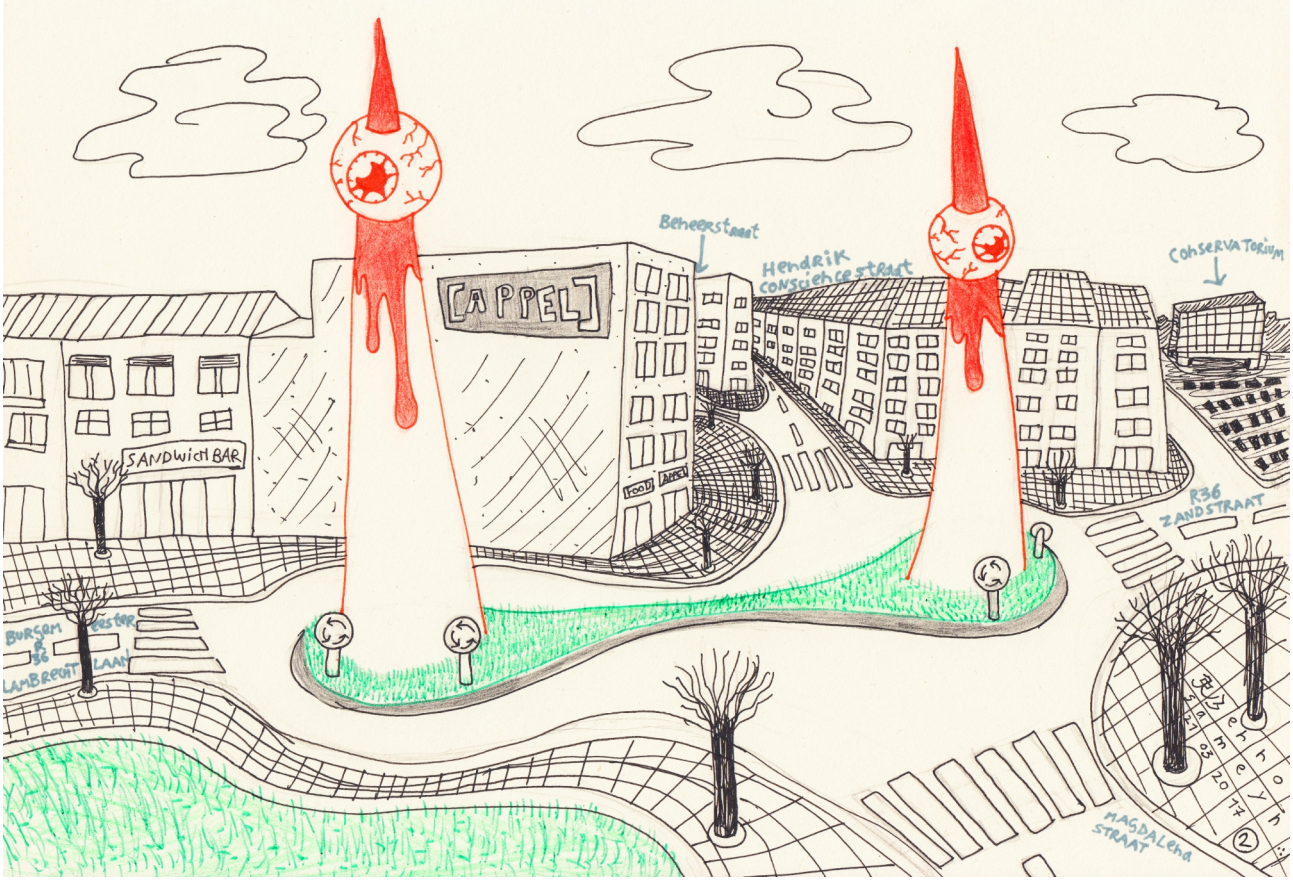

We zien twee gigantische torens, die als naalden in de lucht prikken. Op deze torens zien we twee bloedende oogballen.
De naam van het werk is een combinatie van de Engelse woorden ‘pylon’ en ‘eye’. ‘Pylon’ betekent ‘hoogspanningsmast’ en ‘eye’ betekend ‘oog’.
Peyelons, twee groteske oog torens.
Hiermee klaagt de kunstenaar het verlies van privacy aan. Overal worden we bekeken op allerlei manieren. Er zijn overal camera’s. Gsm's houden onze locatie bij en websites houden onze zoekgeschiedenis bij. Smart speakers houden alles bij wat we zeggen. We worden bespioneerd. In Kortrijk word het gsm-gebruik en mogelijk de gsm gegevens opgemeten van de inwoners en de bezoekers. Voor velen is dit een inbreuk op de privacy. Het vreemdste feit is dat er voor deze inbreuken geen toestemming word gevraagd aan de mensen, men denkt dat iedereen zomaar alles wil delen. Er zijn boeken die de mensheid willen waarschuwen over het verlies van privacy zoals 'Nineteen Eighty-Four: A Novel' uit 1949 geschreven door George Orwell. Daarnaast heb je het boek: ‘The Circle’ uit 2013 door Dave Eggers. De serie Black Mirror uit 2011 bevat ook veel afleveringen die over het verlies van privacy gaan.
Laten we streven voor onze privacy, zodat we onze privacy zullen terug krijgen.

Dit was de openluchttentoonstelling Umbra Cortoriacum, de schaduw kant van Kortrijk dat naar boven werd gebracht, de creativiteit, de waanzin.

We see two giant towers, they stick as needles in the air. On these two towers there are two bleeding eyeballs.
The name of the work is a combination of the words 'pylon' and 'eye'.
This way the artist refers to the loss of privacy. We are watched everywhere. There are cameras everywhere, cellphones and websites keep our data and smart speakers hear what we say in our homes. We are getting spied on.
In Kortrijk the cellphone data of their visitors and citizens are measured. For many this is an infringement of our privacy. The weirdest thing about this is that almost no one asks for consent when they take our data. Everyone thinks everybody wants to share everything. There are books warning us for the loss of privacy like 'Nineteen Eighty-Four: A Novel" from 1949 written by George Orwell. There is also the book: 'The Circle' from 2013 by Dave Eggers.
The television show Black Mirror has a few episodes about the loss of privacy.
Let us strife for our privacy, so that one day way will regain our privacy back.

This was the open-air exhibition Umbra Cortoriacum, the shadow side of Kortrijk, the creativity, the madness.

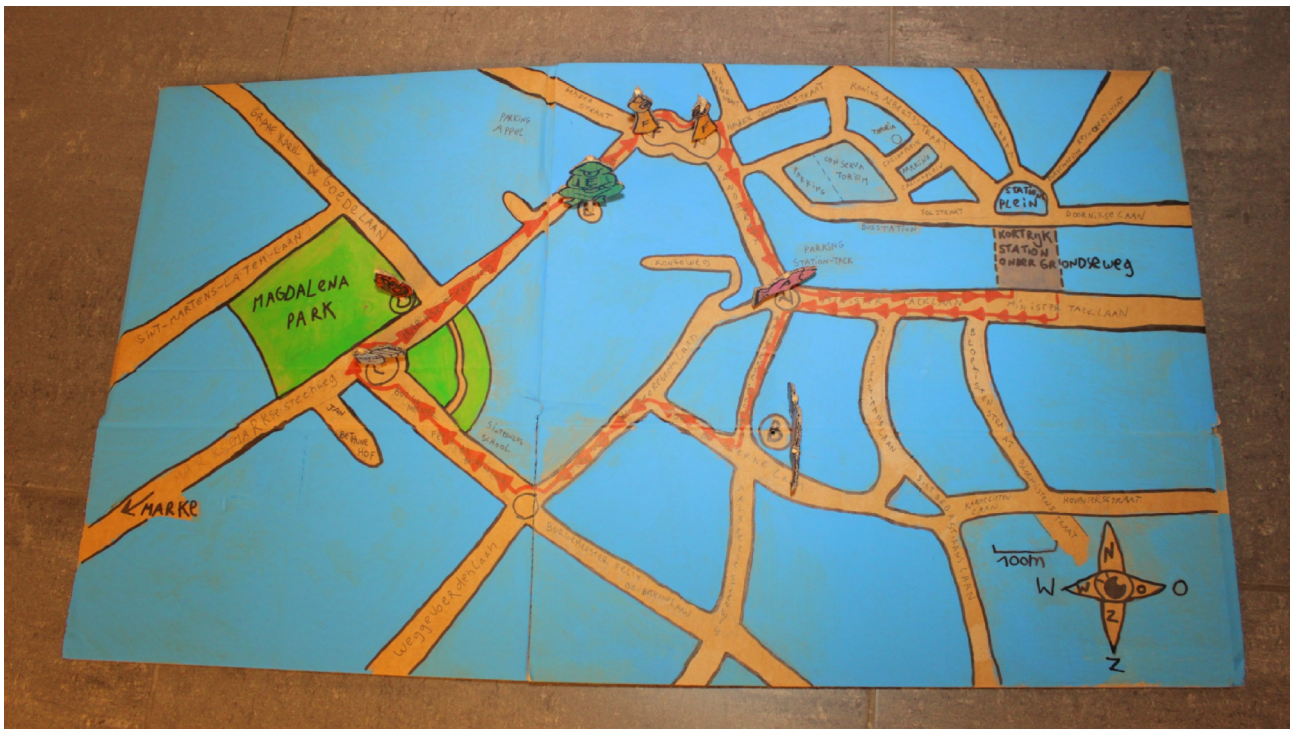
MAGDALENA PARK
SINT-MARTENS-LATEM-LAAN
MARKE
PARKING APPEL
STATION PLEIN
KORTRIJK STATION ONDERGRONDSE WEG
PARKING STATION-TACK
TACKLAAN
100m
N
W
O
Z

A
B
C
D
F
F
E

A
B
C
D
F
F
E

MAGDALENA PARK
MARKE
100m
W
O
N
Z

KORTRIJK STATION ONDERGRONDSEWEG
STATIONS PLEIN
DOORNIKSE LAAN
KONINGIN ASTRIDLAAN
MINISTER TAKELAAN
BUSSTATION
PARKING STATION-TREK
TOR SKIVA TORIUM
TOR STRAAT
HOVENIERSSTRAAT
KRAKELING LAAN
100m
N
O
Z

MAGDALENA PARK
A
B
C
D
E
F
F

MAGDALENA PARK
GRAAF KAREL DE GOEDELAAN
SINT-MARTENSLATERNLAAN
JAN VAN KESSELSTRAATSTRAAT
WEGGEVERLAATLAAN
MARKE
A
B
C
D
E